

[Rager.]

nævnte, at Titelen som Arkitekt eller Ingeniør efter Lovforslaget skulde kunne forbeholdes de henholdsvis paa Akademiet og paa Polyteknisk Læreanstalt dimitterede studerende, har de, der hævdede noget saadant, fuldstændig og aldeles misforstaaet Lovforslaget og dets Hensigt.

At jeg har Ret i, hvad jeg her siger, fremgaar ogsaa af den Forelæggelsestale, med hvilken Statsministeren introducerede Lovforslaget her i Folketinget den 22. Oktober. Statsministeren udtalte sig her paa en saadan Maade, at jeg maatte opfatte det som ikke uønsket af Ministeren, hvis vi, til Trods for at Lovforslaget har været underkastet en Udvalgsbehandling i Landstinget og er vedtaget dér, dog ogsaa underkastede det en Udvalgsbehandling her i Folketinget, saaledes som man ogsaa fra anden Side har udtalt Ønske om. Det er naturligt, som Ministeren bragte til Udtryk, at han vilde finde det rimeligt, om man lod de i visse Kredse nærede Ønsker om at faa Sagen yderligere undersøgt ske Fyldest. Jeg tilsiger gerne min Medvirken til Iværksættelse af den saaledes ønskede Udvalgsbehandling, idet jeg forudsætter, at den ikke behøver at blive langvarig.

Det er — det fremgaar ogsaa af Forhandlingerne i Dag — Ønsker fra tekniske Kredse, der har fremkaldt Lovforslaget, og jeg vil gerne her sige, at der blandt de polyteknisk uddannede Ingeniører absolut ikke er noget Ønske om, at Lovforslagets Vedtagelse paa nogen Maade skal skabe Gnidninger mellem dem og deres ad anden Vej uddannede Medarbejdere paa det tekniske Omraade. Dertil lægger Ingeniørerne med den polytekniske Uddannelse alt for stor Vægt paa et forstaaende og godt Samarbejde. Og man har selvfølgelig ikke her villet forsøge at faa frakendt de ad anden Vej uddannede Teknikere, som gennem mange Aar har anvendt Titelen Ingeniør, Retten til fortsat at føre denne Titel. Men naar der er Frygt for Misforstaaelse, finder jeg det saa meget mere paakrævet, at et Udvalg bliver nedsat, saa at de i Sagen interesserede Organisationer, der maatte ønske det, kan faa Lejlighed til at fremsætte deres Anskuelser for Udvalget. Jeg er ikke i Tvivl om, at alt kan klares, uden at det bliver nødvendigt at foretage Ændringer

i Lovforslagets Tekst. Lovforslaget tilsigter alene at give Beskyttelse for en Uddannelsesbenævnelse, som ikke maa krænke nogen bestaaende Erhvervsinteresse.

For Ingeniørernes Vedkommende er Sagen, bl. a. rejst, fordi den hidtil anvendte Betegnelse „cand. polyt.“ er internationalt uanvendelig, idet den opfattes som Betegnelse for, at den paagældende studerer ved en Læreanstalt. Og naar det ærede Medlem Hr. Bouet mente, at dette kun havde Betydning i Udlandet, saa passer det jo aldeles ikke, for det er af nok saa stor Betydning for danske Ingeniører, der fører denne Titel, naar fremmede kommer hertil for at finde Personer af teknisk Uddannelse, som de ønsker at træde i Forbindelse med. Det er altsaa ikke nok med at betragte Sagen i Forhold til Udlandet, man maa ogsaa betragte den i Forhold til Indlandet, under den Synsvinkel, at Udlændinge kommer hertil eller eventuelt staar i Korrespondance med den paagældende.

For de polyteknisk uddannede Ingeniører, hvad enten de herhjemme eller i Udlandet kommer overfor Titelanvendelse, er Titelen „cand. polyt.“ ubehagelig, og Trangen til en saavel i Indland som i Udland anvendelig Betegnelse, der tydeliggør overfor Trediemand, hvilken Uddannelse den paagældende raader over, er meget ønskværdig, ikke alene af Hensyn til Titelen Indehaver, men nok saa meget — og deri ligger Samfundets Interesse i Spørgsmaalet — for den, der skal anvende Ingeniørassistance, og som har Krav paa en rigtig Orientering.

Men naar man nu staar overfor Konstruktionen af en saadan Titel, saa er det givet, at man samtidig maa ønske den beskyttet, saaledes at den bliver virkelig eenfyldig. Man har nævnt, at Dansk Ingeniørforening har interesseret sig for Spørgsmaalet, men man maa ikke lade sig forlede til at tro, at det er snævre Standsinteresser, der har dikteret Foreningen dens Interesse for Sagen, Samfundsinteresser har den ikke mindre haft for Øje. Man nærer den største Respekt for den udmærkede Uddannelse af teoretisk-videnskabelig Art, som bliver Ingeniørerne til Del paa Polyteknisk Læreanstalt, men i den Omstændighed, at Staten med store økonomiske Ofre opretholder denne Uddannelse, maa saa naturligvis ogsaa ligge,